

20/10/2015
Haber
Sevim NADİR

Bayramın getirdikleri ve götürdükleri

BİR bayramı daha bitirdik. Bayramlardan artık çok şey beklememeyi öğreniyoruz. Bayramların aynı zamanda tatil organizasyonu olduğunu kabul ediyoruz. Televizyondaki reklamlarda bayramların manevi değerleri vurgulansa da bayramların eskisi gibi olmadığını görüyoruz. Özellikle ülkemizin batısında bu durumu daha net bir şekilde yaşıyoruz.

Bu bayram gelecek olduğunu düşündüğüm misafirlerim için hazırlık yaptım. Bazıları geldi, bazıları gelemedi, bazıları da gelmedi. Hepsisi için düşündüm. Eskiden kendimizi büyüklerimizi ziyaret etmek zorunda hissederdik, gidince de iyi bir şey yapmanın verdiği mutluluk bize yeterdi. Belki o zaman yaptığımız şeylerin karşılığını bekliyoruz. Ama şimdi özellikle büyük şehirlerde insanlar o kadar yoğun ve yorgun ki en ufak boşluğu tatil olarak değerlendiriyor. Bize de onları anlamak düşüyor.

Kendi adıma evimize bayram ziyaretlerine gelenlere eskilerimizden öğrendiğim gibi hediyeler hazırladım. Gelenler hediyelerini aldı. Gelmeyen misafirlerim yüzünden bitmeyen baklavaları yemekten her bayram birkaç kilo alırım. Ben gelemeyen dostlarıma kırılmam çünkü ben de her istediğimi son yıllarda ziyaret edemiyorum. Ama onları mutlaka ararım, gönüllerini alırım. Hâlâ gidecek birilerimizin olmasına şükrederim. Çocuklarımızın bu âdetlere uymaya çalışmasını da takdir ediyorum. Bazen onlar da tatile gidiyor, o zaman da telefonla özlem gidermeye çalışıyoruz. Bu bayram bir tanesi hariç hep beraberdik. Bir dahaki bayram onunla da beraber oluruz inşallah.

BAZI İNSANLAR BİRİLERİNİ SUÇLAR

Beni bu konularda düşündüren televizyondaki bir haber oldu. Bir baba, ayrıldığı eşinin yanında kalan çocukları onu bayramda ziyarete gelmedi diye silahla çocuklarından birini öldürmüş, diğerini de ağır yaralamış. Çok üzül-düm gencecik bir çocuğun ölmesine, bir diğerinin belki de sakat kalmasına... Annenin bu acıya nasıl katlanacağını düşündükçe içim sızladı. Bu nasıl bir nefret ki kendi çocuklarını öldürmeye kadar gidiyor. Kendini nasıl değersiz hissetmiş ki bu değersizliği ona hissettiren çocuklarına hiç acımamış.

Bazı insanlar yaşadıkları olumsuzluklar için birilerini suçlar. Çünkü bu bir savunma ve kurtuluştur. Suçladıkları zaman rahatlarlar. Sanki onların başka seçeneği yoktur. Şunu fark etmek önemlidir; hepimiz özgürüz ve ne yaşarsak yaşayalım hepsi hayatta bizim tercihlerimiz sonucunda oluşur. Hayatta hep alternatiflerimiz vardır ama biz neyi seçiyoruz? Kolay olanın sonunda yaşananlar bizi tatmin etmez ama sonucu daha çok dışsallaştırırız. Zor olanı seçersek daha çok emek harcarız ama sonuç daha tatmin edicidir. Tatmin olmasak bile en azından elimizden geleni yapmanın verdiği rahatlığı yaşarız.

HER ŞEYİ DEĞİŞTİRECEK GÜCÜMÜZ VAR

Bugün yaşadıklarımızdan memnun değilsek, bunu değiştirmek için ne yaptığımızı kendimize soralım. Yalnızsak neden yalnızız, başarısızsak neden başarısızız? Bütün şanssızlıklar bizi mi buldu, buna gerçekten inanıyor muyuz? Yoksa kendimizi mi kandırıyoruz? Eğer akıl sağlığımız ve fiziksel sağlığımız yerindeyse her şeyi değiştirecek gücümüz var demektir. Tabii bunu istemek ve bunun için emek harcamak gereklidir. Yoksa oturarak başarılı olan tek canlı tavuktur, o da öncesinde çok çalışarak oturma evresine geçmiştir.

Daha iyi şeyleri hak etmek için daha çok emek harcamalıyız. Bununla ilgili bir hikâye anlatmak istiyorum. Adamın biri her gün dua ediyormuş, "Allah'ım ne olur büyük ikramiye bana çıksın" diye. Meleklerden biri dayanamamış, "Allah'ım ne olur bu adama büyük ikramiyeyi çıkaralım. Her gün duasını duymaktan bıktım" demiş. Allah da, "Evet ben de duyuyorum, çıkaracağım çıkarmasına ama bir bilet alsın" diye yanıt vermiş.

Hayat bize istediklerimizi sunacak ama bunun için gayret etmemiz gerekiyor.

Hepinize bayram sonrası için daha güzel, ailelerimizle birlikte daha mutlu günler diliyorum. Emek harcamadan sevgi bile gelmiyor, haberiniz olsun...